

Avraam, primul misionar

Pentru studiul din această săptămână, citește: Geneza 12:1-3; 12:6,7; 14:8-24; 18:18,19; Galateni 3:6; Evrei 11:8-19.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: «Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.»” (Galateni 3:8)

Trei dintre marile religii ale lumii, iudaismul, creștinismul și islamismul, mai sunt numite și „credințe avraamice”, deoarece toate trei îl au la originea lor pe acest mare om al lui Dumnezeu. Deși, în general, Avraam este admirat ca model definitiv de credincioșie, studiul din această săptămână va analiza credincioșia sa dintr-o altă perspectivă. Mai exact, ne propunem să vedem ce a făcut el ca misionar, ca om chemat de Domnul să plece în altă țară și să dea mărturie despre adevărul lui Dumnezeu, Creatorul și Răscumpărătorul oamenilor.

Dumnezeu le-a încredințat lui Avraam și urmașilor săi (vezi Galateni 3:29) un triplu obiectiv: (1) să fie beneficiarii și păzitorii adevărului divin despre Împărăția lui Dumnezeu, adevăr pierdut în prima parte a istoriei omenirii; (2) să fie canalul prin care Mântuitorul avea să intre în istorie și, (3) ca slujitori credincioși ai lui Dumnezeu, să fie o lumină pentru popoare, pentru cei care aveau nevoie să-L cunoască pe Domnul.

Sabatul acesta: Zi de post și rugăciune pentru Sesiunea Conferinței Generale
Sabatul viitor: Colectă pentru Sesiunea Conferinței Generale

1. Care a fost scopul chemării adresate de Dumnezeu lui Avraam? Geneza 12:1-3

Avraam (nume care înseamnă „Tatăl mulțimilor”), anterior cunoscut sub numele de Avram („Tatăl este înălțat”), a crescut în Ur, undeva în zona Irakului de astăzi. Dumnezeu l-a chemat să se despartă de familia sa, să iasă din mediul său social și spiritual cunoscut și să meargă într-o țară necunoscută, unde Dumnezeu a condus o refacere spirituală de o sută de ani, transformându-l în „părintele credincioșilor”. În mijlocul zbuciumului personal și familial, el a devenit un misionar pentru câteva grupuri de oameni și un conducător respectat care a dat mărturie despre credința sa în Dumnezeu.

2. Recitește Geneza 12:1-3. Ce principii descoperi aici, care ar putea să se aplice fiecăruia dintre noi, în situația sa particulară? Altfel spus, ce aspecte ale experienței lui Avraam pot deveni o parte a experienței noastre? Vezi și Evrei 11:8-10.

Patriarhul a fost chemat să lase trecutul în urmă, să plece prin credință, să creadă ceva ce părea de necrezut, să facă ce l-a chemat Dumnezeu să facă. Și, ca urmare a credințioșiei lui, toate popoarele lumii aveau să fie binecuvântate.

Mulți dintre noi suntem testați la fel ca Avraam. Poate că nu auzim vocea lui Dumnezeu vorbindu-ne direct, dar suntem chemați totuși prin învățăturile din Cuvântul Său și prin evenimentele providenței Sale. Poate că ni se cere să abandonăm o carieră care promite bogății și onoare, poate că trebuie să părăsim relațiile plăcute și profitabile și să ne separăm de familie, poate că suntem nevoiți să pășim pe o cale care deocamdată ni se pare a fi una a tăgăduirii de sine, a greutăților și sacrificiului. Dar, dacă suntem chemați, cum am putea refuza?

Tradus literal, textul ebraic din Geneza spune următoarele: „Și Dumnezeu i-a zis lui Avram: «Pleacă pentru tine din țara ta...»” El i-a spus să plece „pentru el”, adică „de dragul lui însuși, în interesul lui”, pentru binele lui. Cum ar trebui să înțelegem această idee și cum o putem aplica la noi?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să descopere în viața lui Avraam faptul că Dumnezeu Se folosește de ascultarea noastră, oricât de deficentă sau de incompletă, pentru a-Și duce la îndeplinire planul Său de misiune.

La nivelul sentimentelor: Să își recapete entuziasmul pentru misiunea cutezătoare pe care Dumnezeu o are în minte pentru ei.

La nivel practic: Să se simtă încurajați să-și asume riscuri și să accepte să devină vulnerabili de dragul Evangheliei.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Misiune îndrăzneată, dar cu plasă de siguranță

- A. Cum ar arăta Biblia dacă am scoate din ea istoria lui Avraam? Cum ne ajută aceasta să înțelegem importanța misiunii încredințate de Dumnezeu lui Avraam?
- B. Ce aflăm despre Dumnezeu din relatarea multelor greșeli ale lui Avraam?
- C. De ce crezi că Dumnezeu a planificat atât de multe întâlniri cu Avraam în diferite momente ale călătoriei sale?

II. Sentimente: Misiune posibilă

- A. Acceptăm noi ca simțământul de inadecvare să stea în calea implicării în misiune? Ce lecții din experiența lui Avraam ar trebui să ne inspire încrederea de a porni în lucrare?
- B. În ce fel ne ajută relația trainică a lui Avraam cu Dumnezeu să ne recăpătăm liniștea și siguranța atunci când ne simțim ca niște străini în lumea aceasta?

III. Practic: Transformați prin misiune

- A. Cum putem face efectiv misiune și nu doar să ne gândim sau să vorbim despre misiune? Ce înseamnă aceasta în mod practic?
- B. Ce îți spune parcursul spiritual al lui Avraam despre transformările pe care vrea Dumnezeu să le aducă în viața ta?

Rezumat: Călătoria misionară a lui Avraam prefigurează misiunea de răscumpărare a Domnului Hristos, de binecuvântare a lumii prin jertfa Sa de pe Golgota. Când mergem pe urmele pașilor lui Avraam, surprindem câteva imagini vii ale lucrării misionare a Creatorului

Lot era nepotul lui Avraam și l-a însoțit în prima parte a călătoriei. El a ales valea bine irigată a Iordanului și astfel a ajuns în societatea oamenilor răi din Sodoma (Geneza 13:1-13). După această decizie, a fost salvat mai întâi de Avraam (Geneza 14:11-16), iar mai târziu, de doi îngeri (Geneza 19).

Când a auzit că Lot, ruda lui, avea probleme, Avraam a luat decizia să-l ajute. În această acțiune, el a condus o forță militară de peste trei sute de bărbați, toți din casa lui. Mai mulți împărați au participat la bătălia pentru Sodoma, iar Avraam a ieșit învingător.

3. Citește Geneza 14:8-24. Ce spuneau acțiunile lui Avraam despre caracterul său și, prin urmare, despre credința și despre Dumnezeu lui?

Avraam le-a descoperit puterea lui Dumnezeu împăraților pe care i-a învins. Nici chiar în această misiune de salvare, „părintele credincioșilor” nu a pierdut din vedere chemarea divină de a fi o binecuvântare pentru popoare. „Slujitorul lui Iehova nu numai că aduse se un mare serviciu țării, ci se dovedise totodată un om de valoare. S-a înțeles faptul că neprihănirea nu înseamnă lașitate și că religia l-a făcut curajos pe Avraam în susținerea dreptății și în apărarea celor oprimați. Fapta sa eroică l-a făcut să aibă o mare influență asupra triburilor înconjurătoare. La întoarcerea lui, împăratul Sodomei a ieșit împreună cu suita sa pentru a-l onora pe învingător. L-a invitat să ia bunurile, rugându-l să-i înapoieze numai prizonierii. Conform regulilor războiului, prada era a învingătorilor, totuși Avraam nu pornise în această campanie cu planuri de câștig și a refuzat să profite de pe urma celor nefericiți, cerând doar ca tovarășii lui să primească partea cuvenită.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 135

Gândește-te la relațiile pe care le ai cu cei din jurul tău. Ce le spun ele altora despre credința ta?

nostru și ne simțim stimulați să redescoperim scopul misionar pentru care Dumnezeu ne-a adus la existență.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Galateni 3:6-8

Ideea de bază: Prin credință, Avraam a acceptat misiunea încredințată de Domnul, care l-a purtat într-o călătorie extraordinară, ale cărei consecințe nu ar fi putut să le prevadă și nici să și le imagineze vreodată. Astăzi, Dumnezeu ne încredințează, fiecăruia dintre noi, o misiune în planul Său de a salva omenirea. La fel ca Avraam, nici noi nu putem fi niște misionari „ideali”. Dar istoria lui ne asigură că Dumnezeu poate și Își va aduce la îndeplinire planurile prin oameni nedesăvârșiți. Tot ce ne cere este să fim gata să pornim când El ne spune: „Mergi!”

Introducere. În decembrie 1577, exploratorul britanic Sir Francis Drake a plecat din Anglia într-o călătorie pe mare, însoțit de șase vase și de o sută șaiszeci și patru de marinari. Care era misiunea sa? Să devină primul englez care a călătorit în jurul lumii cu corabia. Trei ani mai târziu, în portul Plymouth a sosit un singur vas cu un echipaj de numai cincizeci și nouă de marinari. Misiunea a avut succes, dar Sir Francis și oamenii lui au avut de înfruntat multe greutăți – furtuni, naufragii, atacuri din partea forțelor ostile și moartea prin înfometare.

În urma acestei călătorii înfricoșătoare, se spune că Sir Francis ar fi rostit următoarea rugăciune: „Tulbură-ne, Doamne, când suntem prea mulțumiți de noi înșine; când visurile noastre devin realitate, pentru că am visat prea puțin; când am sosit în siguranță, pentru că am navigat prea aproape de țăr.”

Când a plecat din Ur, Avraam a pornit într-o călătorie care avea să-l ducă departe de „țăr” și în care, aparent, nu avea nicio șansă de izbândă. Bineînțeles că acum, în retrospectivă, deznodământul ni se pare inevitabil. Avraam a fost un titan al credinței, un explorator neînfricat, părintele națiunilor, atât în sensul literal al cuvântului, cât și spiritual. Dar experiența lui ar fi putut lua o altă turnură. Când a auzit pentru prima oară îndemnul lui Dumnezeu de a pleca din Ur, Avraam a fost pus în fața unei alegeri: să ignore chemarea și să rămână în Ur, unde toate lucrurile îi erau cunoscute și sigure, sau să asculte și să plece într-un

Deși era departe de a fi desăvârșit, totuși Avraam a fost un om al lui Dumnezeu. În Biblie, și mai ales în Noul Testament, în repetate rânduri, Avraam este dat ca exemplu de credincioșie și de mântuire prin credință (vezi Geneza 15:6; Galateni 3:6).

4. Citește Evrei 11:8-19. Ce ni se spune despre Avraam și despre importanța credinței pentru oricine vrea să fie misionar pentru Dumnezeu?

Ca să poată lucra prin Avraam, Domnul a trebuit mai întâi să-l convingă să-și lase trecutul în urmă. Lecția desprinsă de aici este evidentă pentru oricare dintre noi și mai ales pentru aceia al căror trecut nu este în armonie cu voința și cu Legea lui Dumnezeu.

Un alt fapt impresionant este acela că Avraam „a plecat fără să știe unde se duce” (Evrei 11:8). Majoritatea misionarilor știu unde se duc, cel puțin în ce loc. Dar, când vreunul dintre noi face un salt uriaș în credință, dăruindu-și cu totul inima lui Dumnezeu, nu știe (cel puțin pe termen scurt) unde va ajunge (deși pe termen lung avem o asigurare certă). Dacă am ști, nu am mai avea nevoie de atât de multă credință; acest „fără să știe” este, așadar, o condiție necesară pentru a putea să trăim cu adevărat prin credință.

O altă idee importantă este aceea că Avraam aștepta „cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu” (versetul 10). Avraam a păstrat în minte imaginea de ansamblu; el știa că, indiferent cu ce se confrunta aici, indiferent de luptele și încercările prin care trecea, în final, toate aveau să merite din plin sacrificiul.

El știa, de asemenea, că nu era străin în „Țara Făgăduinței”, ci era doar unul dintre numeroșii „străini și călători” de pe pământ (versetul 13). Lumea aceasta și viața pe care o trăim aici, chiar dacă acum ni se par atât de prețioase (deocamdată asta e tot ce avem), nu sunt nici pe departe totul.

Desigur, cel mai mare exemplu de credință din Vechiul Testament a fost dispoziția lui Avraam de a-și aduce fiul ca jertfă pe muntele Moria, la porunca lui Dumnezeu.

Ce greutăți ai întâmpinat în viața ta de credință? Ce bucurii ai avut? Dacă ai fi știut ce știi acum, ce ai fi putut face altfel?

loc necunoscut. În acel moment nu avea de unde să știe cum avea să influențeze această decizie istoria lumii.

Întrebări

1. Înaintea oricărei călătorii vine decizia de a pleca. Cum să trăim în așa fel încât (a) să ne fie mai ușor să auzim chemarea lui Dumnezeu la misiune și (b) să fim pregătiți fizic și spiritual să răspundem chemării Sale?

2. În ce privințe „navigăm prea aproape de țărâm”, atunci când vine vorba să ne implicăm (personal sau colectiv) în misiunea încredințată de Dumnezeu?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

În timp ce studiați relatarea biblică despre Avraam, îndeamnă-i pe membrii grupei să se întrebe: „Ce lucruri trebuie să las în urmă (temeri, posesiuni materiale, păcate etc.) ca să împlinesc planul lui Dumnezeu de a fi o binecuvântare pentru alții?”

Comentariu biblic

I. O binecuvântare pentru lume

(Revezi împreună cu grupa Geneza 12:1-9.)

Binecuvântarea este o temă frecventă a Bibliei. Dumnezeu este înfățișat ca fiind nerăbdător să binecuvânteze lumea. El îl binecuvântează pe Avraam cu un scop precis și măreț – dorea ca, prin el, să binecuvânteze popoarele (Geneza 12:2,3). Ce chemare mai înaltă putea să-i facă? Încă de la începutul istoriei lui Israel, Dumnezeu Își manifestă intenția de a binecuvânta întreaga lume. El alege poporul Israel nu pentru că ar avea ceva special, nu pentru că ar fi mai bun decât alte popoare, ci pentru a face din el instrumentul Său pentru mântuirea și binecuvântarea lumii.

În anumite privințe, și Avraam a fost un om supus greșelii. Totuși, prin credința lui extraordinară, și-a câștigat un loc de seamă printre eroii credinței (Evrei 11:8-19). Curajul s-a împletit cu credința atunci când Avraam, familia și însoțitorii lui s-au mutat ca misionari în inima Canaanului – în mijlocul unor oameni imorali și închinători la idoli (Geneza 12:4-6). Care a fost primul pas pe care l-au făcut pentru a da mărturie despre Dumnezeu în aceste condiții?

Avraam a construit două altare. Desigur că jertfele nu erau ceva ciudat în Canaan, însă pretenția că jertfa era pentru Iehova, singurul

5. Cu ce a avut Avraam de luptat de-a lungul vieții și prin ce mijloc l-a schimbat Dumnezeu? Geneza 12:11-13; 17:17; 20:2.

Studiind istoria lui Avraam, vedem că viața lui de credință a inclus lupte grele cu îndoiala și cu necredința în puterea divină. Strămoșii lui fuseseră idolatri (Iosua 24:2) și probabil că așa se explică de ce nu a avut el întotdeauna încredere deplină în puterea lui Dumnezeu. De două ori a dat dovadă de lașitate și a rugat-o pe Sara să spună numai o jumătate de adevăr (Geneza 12:11-13; 20:2). A râs când i s-a spus că va avea un fiu cu Sara (Geneza 17:17). În pofida acestor greșeli, Domnul a lucrat prin el pentru că el a acceptat și, astfel, a putut să-i modeleze caracterul.

O metodă folosită de Dumnezeu pentru a-l transforma pe Avraam într-un reformator și un misionar a fost pribegia. Călătoria este, în sine, educație. Ea face mintea receptivă la idei noi și la posibilități noi de schimbare. Pelerinajele la Ierusalim constituiau o parte importantă și obligatorie a închinării israeliților. Schimbările suportate de pelerini la drum lung, nevoia de a dormi mereu în alt loc, de a mânca altfel de mâncare, de a face față unui altfel de climat și de a cunoaște alți oameni le consolida credința, prin conștientizarea propriei vulnerabilități. Modul de a se închina al copiilor lui Dumnezeu – cu jertfele și darurile specifice și cu recitarea psalmilor – a contribuit la stabilirea identității și a tradițiilor lor.

În pribegiile sale din localitatea natală, Ur, și până la Hebron, locul în care a fost înmormântat, Avraam a străbătut zone geografice diferite. Majoritatea episoadelor importante de reformă și misiune din viața sa au legătură cu aceste călătorii.

6. Ce lecții spirituale a învățat Avraam în următoarele locuri?

Sihem, la stejarul lui More (Geneza 12:6,7) _____

Hebron (Geneza 13:18 – 14: 20) _____

Stejarii lui Mamre (Geneza 18:1,20-33) _____

Muntele Moria (Geneza 22:1-14) _____

Dumnezeu adevărat, era o noutate surprinzătoare. După aceea, Biblia spune că Avraam „a chemat Numele Domnului” (Geneza 12:8). Versiunea *Young Literal Translation* sugerează un sens mai adânc: Avraam „a predicat în Numele lui Iehova”. Avraam nu a fost chemat doar să se mute în alt loc și să ducă o viață de credincioșie, ci și să le dea mărturie verbală locuitorilor Canaanului.

De discutat: Avraam a avut o relație „privilegiată” cu Dumnezeu, însă ea a presupus tot atâtea responsabilități câte binecuvântări. Ce responsabilități am primit noi odată cu binecuvântările venite de la Dumnezeu?

II. Binecuvântări reciproce

(Revezi împreună cu grupa Geneza 12:1-3.)

În Biblie, binecuvântările circulă în ambele sensuri: de la Dumnezeu la oameni și de la oameni la Dumnezeu. Când ne binecuvântează, Dumnezeu Își manifestă grija față de noi; când Îl binecuvântăm pe Dumnezeu ne exprimăm mulțumirea și aprecierea pentru binecuvântările Sale. Această idee a binecuvântării reciproce se găsește în Epistola lui Pavel către efeseni: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos” (Efeseni 1:3).

Schimbul acesta de binecuvântări este inegal, fiindcă singurele lucruri de valoare pe care I le putem da noi lui Dumnezeu sunt viața, slujirea și lauda noastră.

Cea mai mare binecuvântare pe care I-o puteam oferi israeliții lui Dumnezeu era ascultarea, iar în această ascultare se cuprindea și participarea la misiune pentru popoarele învecinate. Însă, în loc de aceasta, ei s-au lăsat absorbiți cu totul de ritualuri. Jertfele și darurile, care trebuiau să fie un mod de a-L binecuvânta pe Dumnezeu, au devenit o insultă pentru El (Isaia 1:13-15).

De discutat: În ce moduri concrete ne cheamă Dumnezeu să fim o binecuvântare pentru societatea în care trăim? Ce lucruri ne distrag atenția de la misiunea noastră de a-L binecuvânta pe Dumnezeu și de a fi o binecuvântare pentru oameni?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Se spune că a fi misionar înseamnă să fii tot atât de dispus să te schimbi pe cât ești de dornic să-i schimbi pe alții. Misiunea lui Avraam

7. Ce lecții importante despre credințioșie și despre ce înseamnă să-l slujești lui Dumnezeu găsim în Geneza 18:18,19?

„Dumnezeu l-a chemat pe Avraam să îi învețe pe oameni din Cuvântul Său, l-a ales să fie tatăl unei națiuni mari, pentru că a văzut că el avea să-și educe copiii și familia după principiile legii divine. Ceea ce a dat putere învățăturii lui Avraam a fost influența propriei vieți. Familia sa numeroasă consta în mai bine de o mie de suflete, mulți dintre ei fiind capi de familie și, nu puțini, nou-converțiți dintre păgâni.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 187

Activitățile misionare vor avea mai mult succes când vor fi susținute de o viață de familie în armonie cu planurile lui Dumnezeu. Istoria biblică și istoria bisericească ne arată că primele biserici creștine au fost de fapt case particulare. Unul dintre motivele pentru care a fost ales Avraam a fost acela că Dumnezeu a văzut capacitatea lui de a-și conduce copiii și familia pe calea Sa. Scopul lui Dumnezeu pentru familie este identic cu scopul Său pentru misiune: „a face ce este drept și bine” (Proverbele 21:3; *New International Version*).

8. Ce exemple din viața membrilor familiei lui Avraam demonstrează credințioșia lor față de Domnul? Evrei 11:11,20

În Biblie găsim și exemple de oameni evlavioși ale căror familii nu au mers pe calea Domnului. Cu toate acestea, ideea textelor studiate astăzi este clară: credința lui Avraam și exemplul său au fost destul de puternice pentru ca membrii familiei lui să învețe „să țină calea Domnului” (Geneza 18:19).

Ce înseamnă pentru tine expresia „a ține calea Domnului”? Cum putem ține calea Domnului?

cuprinde atât călătoria propriu-zisă (din cetatea antică Ur până în Canaan), cât și o călătorie spirituală (de la viața într-un mediu idolatru la viața de urmaș credincios al lui Dumnezeu). Discutați în grupă ideea că nu desăvârșirea este condiția preliminară pentru lucrarea misionară, ci dispoziția de a învăța.

Activitate. Împarte grupa pe echipe și cere-le să-și ia câteva minute pentru a concepe „fișa postului” pentru „cariera” la care l-a chemat Dumnezeu pe Avraam. Sugerează-le să enumere calificările și abilitățile pe care ar trebui să le aibă candidatul ideal. La final, invită-i să compare fișele. Care sunt cele două sau trei calificări esențiale regăsite pe toate fișele? Ce trăsături nu sunt de dorit pentru această „carieră”?

Întrebări pentru discuție

Treceți în revistă diferitele episoade din viața lui Avraam, care demonstrează că el se afla în plin proces de dezvoltare spirituală. (De exemplu, Geneza 12:11-13; 16:1-4; 20:2.)

1. Cum ai descrie reacțiile pe care le-a avut Dumnezeu în aceste situații?

2. De ce a avut Dumnezeu atât de multă răbdare cu ambasadorul Său atât de nedesăvârșit? Ce explicație găsim în 1 Timotei 1:16 în acest sens?

3. Ce părere ai despre ideea că puterea lui Dumnezeu este făcută desăvârșită (În engl.: „se manifestă”, „se desfășoară”) în slăbiciunea noastră (2 Corinteni 12:9)? Ce impact are asupra atitudinii noastre față de misiune?

4. UN GÂND DE ÎNCHIEIRE

Ajung în mod frecvent la urechile noastre povești impresionante despre bărbați și femei care au simțit în mod clar și neîndoielnic chemarea lui Dumnezeu de a-I slui într-un mod special. Dar să nu uităm că noi toți suntem „chemați” (Ioan 15:16). Explorează împreună cu membrii grupei tale diferitele căi prin care Dumnezeu ne adresează chemarea Sa la misiune.

Discutați despre ce putem face pentru a fi mai sensibili la glasul lui Dumnezeu. Ce forme poate lua chemarea lui Dumnezeu pentru noi?

În încheiere, încurajează-i pe membrii grupei să-și pună deoparte săptămâna viitoare un timp special zilnic de studiu, rugăciune, închinare sau părtășie în care (1) să asculte chemarea la misiune pe care le-o adresează Dumnezeu și (2) să se pregătească spiritual pentru slujire.

„Dumnezeu l-a chemat pe Avraam, i-a dat prosperitate și l-a onorat, iar fidelitatea patriarhului a fost o lumină pentru oamenii din toate țările în care a poposit pentru un timp. Avraam nu s-a izolat de oamenii din jurul său. El a cultivat relații de prietenie cu împărații popoarelor învecinate și unii dintre aceștia l-au tratat cu mare respect; iar integritatea și altruismul, vitejia și bunăvoința lui au reprezentat caracterul lui Dumnezeu. În Mesopotamia, în Canaan, în Egipt și chiar pentru locuitorii Sodomei, Dumnezeul cerului a fost descoperit prin reprezentantul Său.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 368

Întrebări pentru discuție

1. Care a fost scopul chemării adresate de Dumnezeu lui Avraam?
2. Ce arătau relațiile lui Avraam cu contemporanii săi despre caracterul său și despre credința sa?
3. În ce aspecte s-a manifestat credința lui Avraam ca misionar al lui Dumnezeu?
4. Cum percepi episodul petrecut pe Muntele Moria (Avraam aducându-l jertfă pe Isaac): ca un act de cruzime și barbarie sau ca un act al încrederii totale în Dumnezeu? Explică de ce.
5. Cu ce a avut Avraam de luptat de-a lungul vieții și prin ce mijloc l-a schimbat Dumnezeu?
6. Ce lecții putem învăța din relatările despre necredința lui Avraam? (Geneza 12:11-13; 20:2)
7. Care a fost cel mai important domeniu misionar al lui Avraam și ce rezultate a avut aici?

Mâine: Încheierea Sesiunii Conferinței Generale (colectă pentru lucrarea mondială)

2. Pistolul care nu a vrut să tragă (2)

Lem era militar și era plecat destul de des de acasă, în misiune. Când era acasă, își risipea timpul și banii cu amicii. Într-o zi, prietenii de pahar au început să-l tachineze cu privire la religia soției lui.

– Ce-ai pățit, Lem? i-a spus unul dintre ei pe un ton provocator. Nu ești în stare să-ți ții nevasta în frâu ca să nu se ducă la biserica aia?

Cu timpul, șicanele s-au înmulțit și Lem se ambala tot mai tare.

– Gata! a urlat el odată. O să vă arăt că îmi țin nevasta în frâu!

Cu acestea, a ieșit din bar plin de sine și s-a îndreptat spre casă.

În după-amiaza aceea, Fernando era în vizită la persoanele interesate de studiul Bibliei. Nu se afla departe de casa lui Julie și s-a gândit să treacă pe la ea ca să-i aducă aminte de o vizită planificată pentru ziua următoare. În timp ce se apropia de casa ei, a auzit un pocnet puternic, ca de armă. La început nu și-a făcut probleme, dar, când a auzit o a doua împușcătură, s-a uitat speriat în jur ca să vadă cine trăgea.

În clipa aceea, a văzut-o pe Julie alergând spre el și strigând:

– Fugi! Ascunde-te! Lem vrea să te omoare!

Fernando s-a ascuns după un pom gros. Lem era un foarte bun țințaș și putea să-l nimerească fără probleme. Julie s-a întors în casă și l-a găsit pe soțul ei scuturând furios pistolul, pentru că glonțul se înțepe-nise pe țeavă. Văzând aceasta, Julie și-a recăpătat curajul și i-a spus:

– Lem, recunoaște că Dumnezeu ți-a blocat pistolul!

Oricâte eforturi a făcut, Lem nu a reușit să deblocheze pistolul. Luat prin surprindere de o așa întorsătură, l-a pus jos și a ascultat explicațiile lui Julie despre intervenția lui Dumnezeu pentru salvarea mesajului Său. După ce s-a potolit și și-a revenit din beție, a recunoscut că ea avea dreptate: Fernando nu-i făcuse niciun rău.

Acum, Lem nu mai are nimic împotriva ca soția și copiii lui să participe la serviciile religioase. A acceptat să fie prieten cu Fernando și să studieze Biblia. Ba mai mult, le-a spus amicilor lui că se bucură că familia lui merge la biserică, iar ei nu-l mai sâcăie.

Martorii la evenimentele din ziua aceea sunt de acord că Dumnezeu a făcut o adevărată minune pentru a-l salva pe Fernando. Însă schimbarea inimii lui Lem este o minune cel puțin la fel de mare.

Max de los Reyes, secretar al Misiunii din Filipine

IULIE

1. M. Matei 7:29
2. J. Matei 5:2,3
3. V. Romani 3:24
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
4. S. 1 Ioan 3:4,5
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
5. D. Apocalipsa 21:7
6. L. Isaia 42:21
7. M. Faptele ap. 24:16
8. M. 2 Corinteni 1:12
9. J. Romani 8:4
10. V. Romani 3:31
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26
11. S. Ioan 15:1,4
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14, SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26
12. D. Eclesiastul 12:13
13. L. Romani 6:22
14. M. Coloseni 3:22,23
15. M. 1 Ioan 2:2,3
16. J. 2 Împărați 7:9
17. V. Efeseni 6:10
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
18. S. Romani 8:2
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09, SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21
19. D. 1 Ioan 5:13
20. L. 1 Petru 3:15
21. M. Daniel 6:22,23
22. M. Evrei 4:9,10
23. J. Evrei 4:1
24. V. Ioan 8:32,36
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03, SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15
25. S. Tit 2:1
s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02, SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14
26. D. Matei 7:24,26
27. L. Ioan 14:8,9
28. M. Ioan 17:17
29. M. Ioan 8:12
30. J. Romani 12:2
31. V. Matei 17:5
s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55, SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54, SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05
2. D. 2 Corinteni 3:18
3. L. Ioan 12:32
4. M. Ioan 14:6
5. M. Daniel 12:3
6. J. 2 Timotei 1:7
7. V. Luca 22:32
s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45, SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57
8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44, SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56
9. D. Matei 6:19,20
10. L. Marcu 10:21
11. M. Faptele ap. 24:14,15
12. M. Ieremia 17:9,10
13. J. Geneza 13:8
14. V. Luca 17:28-30
s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34, SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46
15. S. 1 Timotei 4:7,8
s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44
16. D. Romani 14:12
17. L. Ezechiel 14:20
18. M. Matei 22:5,14
19. M. Matei 13:33
20. J. Isaia 28:16
21. V. Daniel 6:7,10
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34
22. S. 2 Corinteni 9:9
s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33
23. D. 1 Timotei 6:10
24. L. Matei 4:4
25. M. 1 Timotei 4:1
26. M. Ioan 8:39
27. J. Filipeni 3:14
28. V. Matei 25:15,20,21
s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09, SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22
29. S. Luca 16:10
s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07, SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20
30. D. Efeseni 5:16
31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
2. M. Iacov 4:8
3. J. Luca 10:41,42
4. V. Matei 6:25
s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56, SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09
5. S. Ioan 6:35
s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
6. D. 2 Timotei 3:16,17
7. L. Matei 6:6
8. M. Psalmii 42:2
9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
10. J. Psalmii 46:10,11
11. V. 1 Ioan 1:3
s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42, SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55
12. S. Psalmii 104:34
s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40, SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53
13. D. 1 Timotei 4:13,15
14. L. Iacov 5:16
15. M. Psalmii 119:105
16. M. Matei 7:7
17. J. Matei 12:19,20
18. V. Luca 18:14
s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28, SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41
19. S. Ioan 14:10
s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26, SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39
20. D. Marcu 8:34
21. L. Luca 10:20
22. M. Ioan 12:36
23. M. Luca 14:10,11
24. J. Isaia 30:15
25. V. Matei 5:14,16
s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15, SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27
26. S. Ioan 7:17
s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26
27. D. Evrei 12:15,16
28. L. Psalmii 111:10
29. M. 2 Timotei 1:13,14
30. M. Ioan 6:63